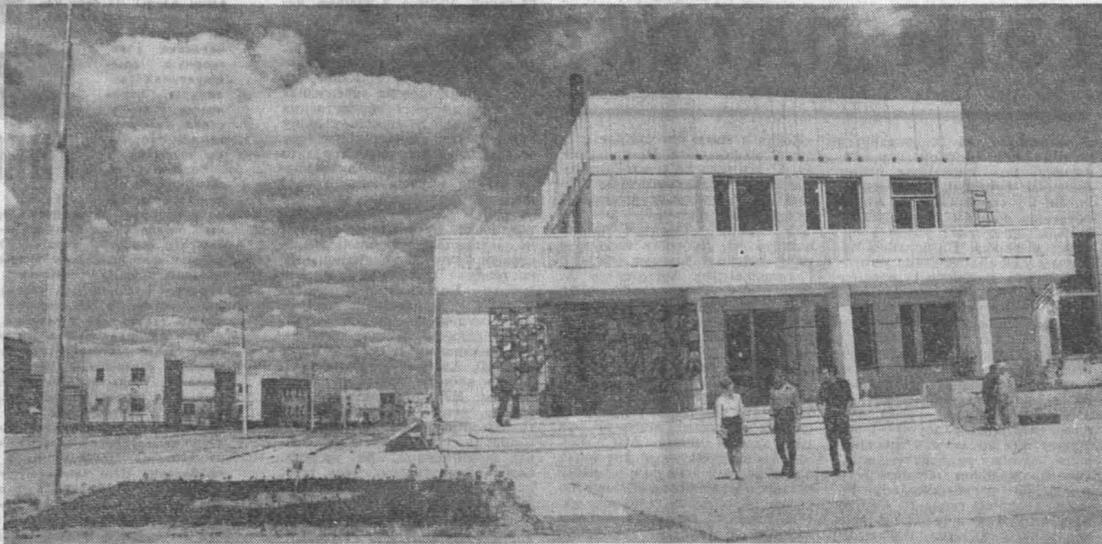

Дзіцячая мастацтва

Год выдання 36-ы
№ 60 (2420)
1 жніўня 1969 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР

СОНЕЧНЫЯ КАМЯНІЦЫ ВЕРЦЯЛІШАК

Я ШЧЭ нейкіх пяць-шэсць гадоў назад на гэтым месцы побач з вёскай Верцялішкі было проста поле. Каласілася яворнае жыта, бучыла бульба, мядовы водар разліваўся каляніна...
Цяпер гэтых мясцін не пазнаць. Нібы ў казцы падсталі белакаменныя катэджы новых Верцялішак. Цэнтр калгаса «Прагрэс» Гродзенскага раёна прыгожымі васьміэтажнымі будынкамі Дома культуры.
А Верцялішкі будуюць харашыя жытчышчы. Па генеральным плане забудовы тут працэдуеся пабудова васьміэтажнага жытчышча. У калгасе «Прагрэс» прыкладваюць вучыцца перабудоваць вёску на новы лад з усіх канцоў краіны.

Фота А. ПЕРАХОДА, (БЕЛТА).

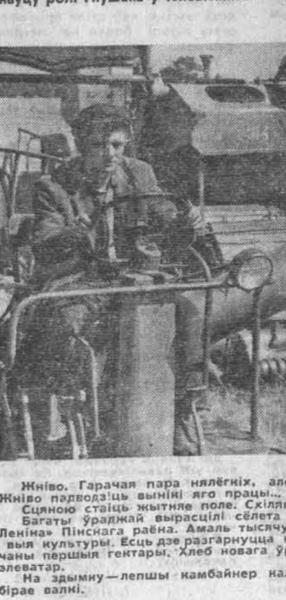
УРУЧЭННЕ ДЫПЛОМАЎ І МЕДАЛЯЎ ЛАЎРЭАТАМ ДЗЯРЖАЎНЫХ ПРЭМІЙ БЕЛАРУСКАЙ ССР

28 ліпеня Старшыня Савета Міністраў БССР Ц. Я. Кісялёў уручыў дыпламы і медалі лаўрэатам Дзяржаўнай прэміі Беларускай ССР.
Дыпламы і медалі лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР імя Янкі Купалы ўручаны М. Танку [Я. Скурко] за кнігу вершаў «Мой хлеб надзеі», П. Панчанку за зборнік вершаў «Пры святле маланкі», А. Пысінку за зборнік вершаў і пэм «Твае далоні».

Дыпламы і медалі лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР імя Янкі Купалы ўручаны М. Лынькову за раман «Веклопныя дні», І. Шамякіну за раман «Сэрца на далоні» і кнігу апавяданьняў «Трымаючы шасце», Н. Пашкевічу за зборнік літаратурна-хрысціянскіх артыкулаў «На шырокіх шляхах жыцця».

Дыпламы і медалі лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР імя Янкі Купалы ўручаны М. Танку [Я. Скурко] за кнігу вершаў «Мой хлеб надзеі», П. Панчанку за зборнік вершаў «Пры святле маланкі», А. Пысінку за зборнік вершаў і пэм «Твае далоні».

Дыпламы і медалі лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР імя Янкі Купалы ўручаны М. Лынькову за раман «Веклопныя дні», І. Шамякіну за раман «Сэрца на далоні» і кнігу апавяданьняў «Трымаючы шасце», Н. Пашкевічу за зборнік літаратурна-хрысціянскіх артыкулаў «На шырокіх шляхах жыцця».

БЕЛТА.

Жыво, гарачая пара нялігнэй, але радасных турбот земляроба. Сячонка стаяць вынікі яго працы...
Багаты ўраджай вырастае сілва ілгасіні сельгасарцелі. Шлях Леніна Пінскага раёна. Амаль тысячы гектараў з'яўляюць тут збожжывыя культуры. Ёсць для разгараюцца камбайнерамі Сношаны і абмалоены першыя гектары. Раёна новага ўраджайна патаком ідзе на леватар.

На здымку — лепшы камбайнер калгаса Уладзімір Гаўрыловіч ладзірае валькі.
Фота І. ЗМІТРОВІЧА, (БЕЛТА).

ЗАТРА ў памяшканні Рускага тэатра БССР імя М. Горькага спектаклем іў нядзею рана зэле абраваі па- чынае гастролі ў Мінску Чарнігаўскі музычна- драматычны тэатр імя Т. Р. Шаўчэнкаі.

Гэты калектыў, створаны ў 1933 годзе, ведаючы ў многіх гарадах Савецкага Саюза. На яго сцене працавалі і працягваюць добрае мастацтва, імёны некаторых з іх вядомыя нам яшчэ і таму, што чарнігаўцы часта з'яўляюцца ў кіно. Народныя артысты УССР Л. Каласі і Б. Лушчыцкі, заслужаныя артыстыка Рэспублікі М. Майская, В. Мірашчыцкі, А. Гурскі і Н. Рудніцкі добра знаёмыя аматарам кіно. Тэатр даў пудыўку ў жыццё многім творам М. Стальмаха, Л. Юхвіда, Г. Плоткіна і інш. На афішэ тэатра з'яўляюцца і назвы п'ес рускіх і замежных драматургаў.
Карэспандант газеты «Літаратура і мастацтва» сустраўся з галоўным рэжысёрам тэатра, заслужаным артыстам УССР Віталіем Васільевічам Рудніцкім і задаў яму традыцыйныя пытанні пра творчы калектыў тэатра, пра яго рэпертуар, пра планы на будучае.

«СПАДЗЯЁМСЯ, ШТО ГЛЕДАЧЫ НЕ РАСЧАРУЮЦА...»

ЧАРНІГАЎСКІ ТЭАТР ІМЯ ШАЎЧЭНКА І МІНСКУ

«Джэні Герхарт». Акрамя таго, мы пазнаёмі мінчан і з цыкл серыяй музычных спектакляў, сярод якіх «Васемнаццаць гадоў» (аўтары В. Канстанцінаў і Б. Рацэр, музыка В. Салюва-Сядола), «Чацвёрта з вуліцы Жыны» (аўтар Г. Плоткіна, музыка А. Сандлера), «Вяселле ў Малінаўцы» (аўтар Л. Юхвіда, музыка А. Рабава).
Які ўсе дзеячы нашага мастацтва, мы актыўна рыхтуемся да 100-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна. П'есы, прысвечаныя гэтай даче, пішучы нам драматургі М. Стальмах, Г. Плоткіна і І. Радава. Пачалі работу над вядомай п'есой «Рэвалюцыйная драма» А. Карнічукі «Прадаў». Калектыў з вялікім натхненнем працуе над п'есай, рэжысёр не спыняючы нават на гастролі. У ролі Уладзіміра Ільіча Леніна выступіць заслужаны артыст рэспублікі Пётр Губарэў.
За моладдзю заўсёды будучае. Таму цікава было б ведаць, на каго з моладзі акцёр тэатра ускладае асаблівыя надзеі?
Наш тэатр папярэдняе ў асноўным выпускнікі Мінскага тэатральнага інстытута. Можна назваць некаторых з іх — Анатоль Гурскі, Віктар Мірашчыцкі, Вадыма Васільева, Мікалая Расцяцкава, Івана Тарасова, Эму Мароз, Волгу Зяленскую, Таццяну Боўкін і іншых. Можна, вядома, лічыць далей, але мінчане самі ўбачаць і адзначаюць нашы навапенні.
Усе мы, ветэраны і юныя, чакаем ад вашага патрабавальнага гледача самага дарагога для людзей тэатра — шырай думкі пра нашы спектаклі. Чакаем сустрычы з вамі, дарагія сябры!

ПАД ЭМБЛЕМАЙ «ЖЫЛЛЕ І КЛІМАТ»

Жыллёвая праблема — адна з найважнейшых праблем сучаснасці. Вострая яна і для Савецкай дзяржавы, хатя будучы дзень СССР больш за ўсё ў свеце. Толькі за дзесяць гадоў з 1958 па 1968 год калі 112 мільянаў чалавек амаля палова насельніцтва Савецкага Саюза — пераехаў у новыя кватэры або палепшыў жыллёвыя ўмовы. Узніклі сотні новых гарадоў, старыя абнаўляюцца, раэстаўляюцца.
Такі размах жыллёвага будаўніцтва стаў магчымым дзякуючы аэфектыўнаму індустрыяльнаму метадзе ўзвядзення будынкаў на аснове тыповага праектавання. Аднак гэты падыход што колькасць дасягненні, яна можаць да мяне хутчэй паталяць «жыллёвы голд».

У жыццё людзей усё шырэй уваходзіць паняцце камфорту. Растуць патрэбы чалавека. І тое, што нам сёння здаецца камфортабельным і выгодым, заўтра будзе шчырым і ўбогім.
Якая павінна быць кватэра ў бліжэйшым будучым? На першы погляд, пытанне натунае. Вядома ж, добрая. Прыгожая, зручная, з надзейнымі сістэмамі ацялення, асвятлення, вентыляцыі, водаправоду, газа. Аднак за ўсім гэтым многа праблем, вырашэнне якіх далёка не так проста. Патрэбны глыбокія даследаванні, прычым не толькі архітэктараў, але і прадстаўнікоў розных галінаў навукі і тэхнікі.
Вост чаму выдаўні сімпозіум, арганізаваны на ініцыятыву Маскоўскага філіяла Геаграфічнага таварыства ССР. Галоўнага ўпраўлення Цэнтральнага таварыства ССР пры Савета Міністраў ССР і Цэнтральнага навукова-даследчага і праектнага інстытута тыповага і эксперыментальнага праектавання жылля.

Натуральна, у кожным поясе ёсць раёны, дзе прыродна-кліматныя ўмовы аналагічныя. Здавалася б, тут будынкі могуць будавацца па аднолькавым тыповым праектах. Аднак часта даводзіцца чуць напрокі ў адных будынках — новыя дамы, цэлыя кварталы і мікрараёны многіх гарадоў, як дазе кроплі вадзі паробны азім да аднаго. На жаль, гэтыя напрокі спра-
вядлівыя. Яўна недастаткова скарыстоўвалася палітра фарбаў і разнастайнасць форм будынкаў, планіровачных рашэнняў забудовы.
На сямідзесятых гадах ў Савецкім Саюзе наменаны новы этап жыллёвага будаўніцтва. З гэтай паліпашанна камфорту прадулежніца павялічыць да 14—15 квадратных метраў норму нармальна плошчы на жонкага наваасяла, а на Крайняй Поўначы — яшчэ больш. Абудова змяненні ў планіровачны кватэр. Больш просторныя стануць вестыбюлі дамоў. Павялічацца парэдкі пакоя, кух-
на і дапаможныя памяшканні. Больш свабодна стане ў ваніх.
У праектах новых дамоў і кватэр будучы больш поўна ўлічваюцца мясцовыя прыродна-кліматныя ўмовы, значна ўзрастае колькасць тыповых рашэнняў будынкаў і мікрараёнаў, павялічацца патрабаванні да камфорту жылля і да вопытаў асабістага жыцця. Ужо цяпер распрацоўваюцца серыі праектаў для асобных рэспублік і кліматных раёнаў краіны. Памяраецца тыпаж дамоў, асобных секцый і іх блокаў у кожнай серыі. Усё гэта павінна ліквідаваць манатоннасць і шэрасць забудовы, надаць дамам і гарадам своеасабытае аблічча.

ІНДЫВІДУАЛЬНАЕ «УБРАННЕ» ДОМА

Калі спытаць жыхара Поўначы або кватэры ён аддае перавагу, на п'ятым і шостым паўгоддзі, калі вынаючыся назвае паўднёвы. Не вельмі спецыяльнае індывідуальнае жыхараў гэтых шчырот. А жыхары поўдня гавораць іншымі словамі. І ўсё-такі правільная арыентацыя кватэры для многіх раёнаў зямнога шара не такая прамалінейная.
Даследаванні, праведзеныя навуковымі супрацоўнікамі Галоўнага географічнага абсервато-

ВУЗКАЯ дарожка прашлася праз невялічкі лясок, выбегла на поле, і адразу ў твар невясёлай маладой жанчыне дхнуў лёгкі ветрык-свавольнік, дурацліва ўскалямачы яе русыя, як спелыя жыта, валасы.

Нясе жанчына кнігі. Пакунак — ладны, так і адцягвае руку. І востра ўзгорка паказалася маленькая вёска Борцінікі. Тут жыве пенсіянер Адам Лявончы, заўзятый аматар раманаў пра вайну. Апавяданні першы чытаць не любіць. — Не заблілі пра мяне? — радуюцца ён бібліятэкаршы Данусе Урублеўскай.
Крыху далей жыве Мечыслаў Лявончы, таксама пажылы чалавек, інвалід вайны. І яму заносіць кнігі Данута. У Борцініках усё чытаюць — і маладыя, і старыя.
Бібліятэкарка ідзе ў вёску Фалевічы, потым — далей. «Уладанні» ў яе шырока — пяць сёл абслугоўвае Нарэжыцкая бібліятэка. Вядома, ёсць у Дануты шмат памочнікаў-кніганосаў, працуюць бібліятэкі-перасоўні. Але любіць яна і сама абысці ўсе вёскі, наведаць сваіх чытачоў, пагаварыць з людзьмі.
Нарэжыцкае сіла далёкае, глыбіннае, ад Мядзеля больш як паўсотні кіламетраў. Не дужа вялікая тут бібліятэка — каля пяці тысяч тамоў. Чытачоў жа больш паўтысячы і кнігам ре даюць залезацца на паліцах. Ды і як не браць, калі ўмее Данута іх пранаваць, сама ведае кнігу, любіць яе. Вопыт у яе багаты — ужо дзевяць гадоў працуе ў бібліятэцы.
Спачатку чытачоў было малавата. Заходзілі ў асноўным школьнікі. Дарослыя заглядалі рэдка: хіба што паглядзець газеты, часопісы, згуляць у шахні. Сядзела Данута, чакала... А потым пайшла па хатах. Ніводнай не мінута. Гаварыла з людзьмі не толькі пра кнігі. Пра вялікія і малыя падзеі ў краіне і за яе межамі, пра саўчасныя навіны... А пад канец казала:
— А зараз паслухайце, я крыху пачытаю.
Пра колькі старонак пыталася: «Ну, як? Цікава, прада? Я вам пакіну гэтую кніжку...» А потым чалавек сам прыносіў прачытаную кнігу ў бібліятэку, прасіў што-небудзь яшчэ.
У глыбіннай вёсцы роля бібліятэкі асабліва яна ўнівер-

сальны асяродак культуры. На п'ячых бібліятэкаркі і канцэрты, і гурткі мастацкай самадзейнасці, і тэматычныя вядуры. Адна ўсяго не зробіш, усюгда не паспеш. Добра дапамагае Урублеўскай савет бібліятэкі. У яго ўваходзяць брацкія Мечыслаў Грэмблін, кінамаханік Віктар Бураўка і іншыя.
Нека на пасяджэнні савета пранававала Данута стварыць агіторыяду:
— Давайце падумаем. Наўжо нама ў нас здольных людзей? А як добра было б, каб выстудзілі ў сваім саўгасе, да суседзяў завіталі.
— А з чым ехаць? Хто будзе выступаць? — запярэчылі нехатары.
— Як хто? Эдзік Усціноўіч, трактарыст добра грае на баяне. А колькі спевакоў у нас! — даказвала іншыя.
Неўзабаве пачаліся рэпетыцыі. Праз некаторы час самадзейныя артысты адправіліся ў дарогу. Ім падаравалі кніжкі на дзень, палітоўкі на паўтэчку. П'есы, канцэрты дала агіторыяда ў саўгасе «Канстанцінаўна». Шчыра дзякавалі людзі самадзейным артыстам за падараваную радасць.
— Есць у мяне адна задумка. Не ведаю, ці атрымаецца, — казала Данута. — Хачу правесці конкурс спевакоў. Нават старых жанчын угаварыла...
А яшчэ думае Данута зрабіць альбом народных песень: вясельных, жаніўных, абрадавых. Мясцовыя спявачкі ведаюць іх мноства. Трэба, каб гэтыя песні засталіся жыць...
Надаўна на пасяджэнні савета бібліятэкі вырашылі правесці канферэнцыю чытачоў па кнізе Івана Мелена «Людзі на балоце».
...Ідзе па паловай дароце жанчына. Нясе яна кнігі. Як дарагога гасця сустракаюць яе людзі.
Л. ЛЯВОНАУ.

Мядзельскі раён. Фота аўтара.

ВЕЧНЫ АГОНЬ ПАМЯЦІ

На сцене — партызанская зямлянка. Гарыць цыгелка. Ружавыя трапяткі лясныя паломы. Валькі сядзяць былыя лясныя салдацкія узелкі і Вялікай Айчыннай вайны: Сяні Іванавіч, Варанікоў, Міхась Цімохаў Голубев, Віктар Антонавіч Пузырскі, Разам з імі лепшыя людзі калгаса імя Леніна Вера Цімохаўна Мельніцава, Вера Алліксандраўна Саўчанка, якія ўзнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.
Так пачаўся тэматычны вечар, прысвечаны пачынаючы агіторыяда Рудольфавіч сельская бібліятэка з дапамогай Горачкай раённай бібліятэкі. Рыхтавалі вечар доўга і старанна. Загадаў аформіць ініцыятыўна, правялі некалькі бібліяграфічных аглядаў літаратуры, падрыхтавалі канцэрт мастацкай самадзейнасці. Пільнае месцавай школы ўручылі за-

прашалыя білеты ветэранам Вялікай Айчыннай вайны, наведаль сямі загінуўшых воінаў.
Сур'езная падрыхтоўка, узровень сур'езнай традыцыйнае далі добрыя пільны. Тэматычны вечар атрымаўся цікавым і змястоўным.
Супрацоўнікі Горачкай раённай бібліятэкі пашыраюць сферу свайго ўплыву часта выязджаюць у сельскія ўстановы культуры, робяць так агіторыяда вясельна-тэматычнай літаратуры, дамагаюцца праводзіць канферэнцыі чытачоў, сустрачы ветэранаў вайны і працы.
А сельскія бібліятэкары часта бываюць у раённай бібліятэцы. Яны вучацца там, яны аформіць «Паню вайной і працоўнай славы», стаяць, прысвечаныя героям-землякам, альбомы аб загінуўшых воінах і партызанах.
Л. КЛЮЕВА,
выкладчыца Мадзельскага бібліятэчнага тэхніума.

АРХІТЕКТУРА

КАМФОРТ У ЛЮБОЕ ПАРЭДОР'Е

— да праекта кожнага новага горада абавязкова складаецца яго кліматны пашпарт. У ім павінны ўлічвацца сонечная радыяцыя і стан неба, тэмпература і вільготнасць, пераважны напрамак і скорасць ветру, а таксама рад іншых прыродных фактараў. Такі «пашпартны рэжым» узводзіцца і ў старых гарадах. Напрыклад, ён быў апрацаваны ў серыі тыповых дамоў Мурманска.
У ВАШЫХ ВОКНАХ — СОНЦА
Калі спытаць жыхара Поўначы або кватэры ён аддае перавагу, на п'ятым і шостым паўгоддзі, калі вынаючыся назвае паўднёвы. Не вельмі спецыяльнае індывідуальнае жыхараў гэтых шчырот. А жыхары поўдня гавораць іншымі словамі. І ўсё-такі правільная арыентацыя кватэры для многіх раёнаў зямнога шара не такая прамалінейная.
Даследаванні, праведзеныя навуковымі супрацоўнікамі Галоўнага географічнага абсервато-

ры СССР, паказалі, што ўлетку, напрыклад, паўднёвая сцяна ў Янкучы атрымае менш сонечнай радыяцыі, чым паўднёва-ўсходняя, а ў Маскве — менш, чым усходняя. У Ташкенце з-за амаль адвешнага падзення атрымаў паўднёвая сцяна атрымае прыблізна столькі ж цяпла, што і паўночна-ўсходняя. Больш таго, не для ўсіх сцен і далёка не для ўсіх раёнаў максімум сонечных прамяняў прыпадае на летні перыяд. Так што спецыфічна арыентацыя будынка ў розных пунктах зямнога шара вядоўна і не такая простая, як можа здацца на першы погляд.
З сонечнай радыяцыяй звязаныя праблемы ацялення, ахалоджвання, вентыляцыі, ужывання агародкавых манустраў, пашыраных верандаў і лоджый. У перспектыве павінна адбыцца сапраўдная рэвалюцыя ў санітарнай тэхніцы — з'явіцца прыстасаваны індывідуальнага рэгулявання мікраклімату ў кожным пакоі кватэры.
Гігіенічная норма сонечнай асвятленасці жылых памяшканняў і тэрыторый, неабходная для поўнага аздараўлення і бактэрыяльнага ўздзеяння, — тры гадзіны ў дзень.
Даследаваннямі і тэарэтычнымі разлікамі савецкай спецыяльнасці ўстанавілі дозы падаючай на тэрыторыі кватэры ультрафіялетавай радыяцыі. Большшая частка СССР, паміж шыротамі 57,5 і 42,5 градусаў, — зона ультрафіялетавога камфорту. На поўнач ад яе — вобласць дэфіцыту, а на поўдзень — залішак ультрафіялетавога выпраменьвання. Гэтае тэарэтычнае даследаванне краіны таксама паказвала ў аснову будаўніцтва тыпаў жылля.
Кватэра будучага павінна адпавядаць фізіялагічным і культурным патрабаванням людзей, садзейнічаць паўнацэннаму адлачэнню і падтрыманню здароўя. Сімпазіум пакажаў, што Мейнвіт гэтыя мэты праследуе савецкая навука ў галіне жыллёвага будаўніцтва.
Юрый КАНІН,
карэспандант АДН.

Н. ЯЛЕГНА пісаў пра новую кінакарціну студыі «Беларусьфільм» «Побач з вамі».

С. Кара яго прывабіў перш за ўсё галоўным героем — маладым інжынерам Павлом Каратковым.

Характар, адносіны да справы, да людзей, духоўная прыгажосць, добразыслисць і сіллай гераіні, так шчодра раскрытыя А. Клімава.

Фінальны сход на якім робяць аглядны падтрымліваючы галоўнага інжынера, — здаецца, камера магла б «выхапіць» з кадра твары тых, хто сумняваецца.

Жыццёвы характар героя, яго адносіны да аб'ектаў свайго працоўнага ўдзелу, яго адносіны да людзей, яго адносіны да свайго працоўнага ўдзелу.

КІНО Калі ж сэрцы пачуць зыпатоў?

Е. БОНДАРАВА

характары, за іх экранным уласцівым і зноў перановаваным, што сімвалічна схэма вызначыла сутнасць большасці з іх.

«Побач з вамі» не пакідае гледачоў абмякчанымі. Не выпадаючы А. Клімава за выкананне гэтай ролі атрымала першую прэмію на Усеагульнай фестывалі тэлевізійных фільмаў.

Нестая вострагаліная тонкасці і праінтэлектуальнасці, у якіх раскрываюцца пачуцці галоўнага героя. Разарыў з жонкай, каханне да дзюжыны, з якой ён сустраўся выпадкова — гэта прайшлося, а не раскрыта.

Некалі, перад Вялікай Айчыннай вайной, юнак, улюблены мастацтвам, улюбены ў прыгажосці фарбаванай зямлі, мабільна і думачна не думай, што такое будзе яму, сталаму чалавеку і мастаку, трыкожна і бесперастанна грукаць у сэрца.

30 гадоў за кніжным прылаўкам

Кожны дзень, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

Вялікімі попыткамі ў саадаці з аб'ектамі сталінскага горада карыстаюцца творы беларускіх пісьменнікаў. Толькі за апошні час выйшлі з іх кніжкі «Войны і памяць» А. Куляшова, раманы І. Шамякіна «Сэрца на дыяноні» і Г. Гуркоўска «Вера і вера».

Вялікімі попыткамі ў саадаці з аб'ектамі сталінскага горада карыстаюцца творы беларускіх пісьменнікаў. Толькі за апошні час выйшлі з іх кніжкі «Войны і памяць» А. Куляшова, раманы І. Шамякіна «Сэрца на дыяноні» і Г. Гуркоўска «Вера і вера».

У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная». У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная». У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная». У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная». У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная». У гэтым годзе, сотні мільянаў і гасцей Мінска наведаюць цэнтральны магазін «Вяшчальная».

НА ВЫПАДАК СІГНАЛУ ТРЫВОГІ

КУЛЬТАСВЕТУСТАНОВЫ ПРАПАГАНДУЮЦЬ ВЕДЫ ПА ГРАМАДЗЯНСКАЙ АБАРОНЕ

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

НЕ МУЗЕЙ — ЖЫЛЫ ДАМ...

У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак.

У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак. У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак.

У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак. У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак.

У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак. У большасці бібліятэк адраменены стэнды, якія выкарыстоўваюцца для паказання кніжак.

Э. ГЛАДКОВІЧ

начальні Гомельскага абласнога ўпраўлення культуры.

Аркадзь СУРСКІ

Брест.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры. У пашырэнні ведаў па грамадзянскай абароне вялікая роля належыць установам культуры.

Чалавек і прырода. МАЛЕННЕ АБ ЖЫЦЦІ. МАНАЛОГ ДРЭВА. Пятніца, 1 жніўня 1969 года.

«Дрэва, адно з тысяч дрэў, што растуць у нашым краі... Я — дрэва і, вядома, не ўмею гаварыць. Але калі чалавек уважліва прыглядзецца да дрэва, прыслухаецца да шэпату майго лісця, я думаю, ён зразумее мяне».

«Мне раслося карнізна. Карнікі мае паміж сабою наліліся сакамі. Я ўважліва і мяне стала добра вядзець уся плошча. Прыходзіць адзіноцкі пакалё, разбіраецца ў розныя нацыі горада таксі, тралейбусы і аўтобусы».

«Мне ішла людзі. Шчаслівы і неўсімны, якое прамілаваў тэлеграфіяй насамістымі, поўны дзясніцы і актыўнасці і маладыя, якія ўжываліся годна на радзімні і давай паступлення ў школу ці інстытут».

«Мне ішла людзі. Шчаслівы і неўсімны, якое прамілаваў тэлеграфіяй насамістымі, поўны дзясніцы і актыўнасці і маладыя, якія ўжываліся годна на радзімні і давай паступлення ў школу ці інстытут».

«Мне ішла людзі. Шчаслівы і неўсімны, якое прамілаваў тэлеграфіяй насамістымі, поўны дзясніцы і актыўнасці і маладыя, якія ўжываліся годна на радзімні і давай паступлення ў школу ці інстытут».

«Мне ішла людзі. Шчаслівы і неўсімны, якое прамілаваў тэлеграфіяй насамістымі, поўны дзясніцы і актыўнасці і маладыя, якія ўжываліся годна на радзімні і давай паступлення ў школу ці інстытут».

